

LIMOSNACHO BAT

(ON ANTONIO ARZÁC JAUNARI DONKITUA)

Mutill koskor bat ichu-aurreko
 zubela aldamenian,
 gizon buru-soll bizar zuri bat
 bi makuluren gañian
 kale-eskiñan ikusi nuben
 ñora eziñ joanian;
 ta bera nor zan jakiñ nayian
 inguratu nintzania....
 limosnacho bat eskatu ziran
 Jainkuaren izenian.

Zerbait emanaz galdetu niyon
 alzan modu onenian,
 jayotzatikan alzeukan ala
 gaitzak artuba mendian;
 eranzun ziran:—ez semia, ez,
 nik sasoya nubenian
 ez nuben uste irichitzerik
 onetara azkenian....
 Gaur limosna bat eskatutzen det
 Jainkuaren izenian.—

Eta segitu zuben esanaz:
 —lengo gerrate denian,
 ni aurren samar ibiltzen nintzan
 beti edo geyenian;
 nekatu gabe, aisa igoaz
 aldapik luzienian:
 etzan burura asko etortzen
 gu ala gebiltzania....

gero limosna eskatutzerik
Jainkuaren izenian.

Odolak bero eta buruba
arrua daguenian
edozeiñ moduz sartutzen da bat
alako ichumenian;
atsekabe ta negar samiñak
badatoz ondorenian;
nolaerebait batek biziya
utzitzen ezdubengan....
limosnacho bat eskatu biar
Jainkuaren izenian.

Iñoiz pentsatzen nere artian
ni jarritzen naizenian,
gaur ere asko dirala juango
lirakenak zuzenian,
ez luke iñork sinistatuko
zer pena ematen diran.
Ai! orla nintzan ni ere sano
ta gazte nenguenian....
Gaur limosna bat eskatutzen det
Jainkuaren izenian.

Ai! chorakeri asko egiten
da zentzurik ez danian,
sinista zazu ur au pasia
daukanaren esanian;
obiago da sasoi dan arte
sayatutzia lanian
negar egiñaz ibilli gabe
gero denbora joanian....
limosnacho bat bildu eziñik
Jainkuaren izenian.—

PEDRO M.ª OTAÑO.

